

7476/2013

αυτήν. Ήδη η εκκαλούσα με την από 26-6-2013 έφεσή της (αρ. κατάθ. 3642/2013), η οποία προσδιορίστηκε για τη σημερινή δικάσιμο και γράφηκε στο πινάκιο, προσβάλλει την απόφαση αυτή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ύστερα από δήλωση που έγινε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, αλλά προκατέθεσαν προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η έφεση της εκκαλούσας-εναγομένης κατά της υπ' αριθμ. 6295/2012 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε την από 18-5-2010 αγωγή του ενάγοντος με την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις, (επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης 13-6-2013, άσκηση έφεσης 2-7-2013) και έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο κατ' άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, αρμοδιώς δε φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 511, 513 παρ. 1, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ). Είναι επομένως παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν με την ίδια διαδικασία.

Ο ενάγων με την προαναφερθείσα αγωγή του ζήτησε τα αναφερόμενα στο αιτητικό της κατά τις διατάξεις περί προστασίας του πνευματικού δη-

2^{ον} φύλλον της υπ' αριθμ. 476/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,
τιμήμα ενοχικό.

μιουργού (ν. 2121/1993) και αδικοπραξιών καθώς και την αναγνώριση οφειλής αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη κατά τα ιστορούμενα πραγματικά γεγονότα από την αδικοπρακτική συμπεριφορά της δεύτερης εναγομένης. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα η εκκαλούσα με την έφεσή της για κακή εκτίμηση των αποδείξεων, με σκοπό να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη και απορριφθεί εξ ολοκλήρου η αγωγή του αντιδίκου της.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης του δικαστηρίου αυτού, όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκόμισαν και επικαλέστηκαν οι διάδικοι, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη για άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχτηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα εξής πραγματικά περιστατικά : Ο ενάγων γνωστός μουσικοσυνθέτης είναι δημιουργός, μεταξύ άλλων, και της μουσικής του τραγουδιού με τον τίτλο », το οποίο περιέχεται στο ομώνυμο cd, που κυκλοφόρησε το 2007. Η ως άνω μουσική σύνθεση αποτελεί έργο του ενάγοντος, ως αποτέλεσμα της προσωπικής πνευματικής του εργασίας, και προστατεύεται ως τέτοιο σύμφωνα με το

άρθρο 2 του Ν. 2121/1993 «Περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και λοιπών θεμάτων». Σύμφωνα με το από 10.7.2009 ιδιωτικό συμφωνητικό η πρώτη εναγόμενη στην πρωτοβάθμια δίκη εταιρεία με την επωνυμία

» ανέλαβε, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που περιγράφονται στο ως άνω συμφωνητικό, την εκτέλεση παραγωγής 201 επεισοδίων της τηλεοπτικής σειράς

», την οποία μεταδίδει η δεύτερη εναγόμενη νυν εκκαλούσα εταιρεία στον τηλεοπτικό σταθμό ιδιοκτησίας της

Ειδικότερα στο προοίμιο του ως άνω συμφωνητικού αναγράφονταν ρητά ότι η ως άνω δεύτερη εναγόμενη έχει την αποκλειστική πρωτοβουλία χρηματοδότησης και παραγωγής της ως άνω τηλεοπτικής σειράς προς ένταξη στο πρόγραμμα του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού και έχει πραγματοποιήσει όλες τις προπαρασκευαστικές ενέργειες παραγωγής της. Αποδείχτηκε ακόμη ότι σε επεισόδιο της σειράς αυτής που προβλήθηκε στις 10.2.2010 σε πανελλήνια εμβέλεια από τον ως άνω τηλεοπτικό σταθμό χρησιμοποιήθηκε απόσπασμα της μουσικής σύνθεσης

», χωρίς η παραγωγή της σειράς να έχει προηγουμένως πάρει οποιαδήποτε συναίνεση ή έγκριση του δημιουργού και χωρίς καμία αναφορά στον ενάγοντα ως πνευματικό δημιουργό. Η χωρίς την άδεια ή έγκριση του ενάγοντος χρήση αυτή της ως άνω μουσικής σύνθεσης αποτελεί παράνομη πράξη, αφού προσβάλλει το απόλυτο δικαίωμα του δημιουργού ν' αποφασίζει το χρόνο, τρόπο και τόπο της εμφάνισης του έργου του στο κοινό. Η ως άνω παράνομη πράξη είναι επίσης υπαίτια, καθώς η

Οικονομική
Υπηρεσία

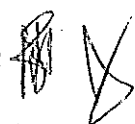
3^{ον} φύλλον της υπ' αριθμ. 7436/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,
τμήμα ενοχικό.

δεύτερη εναγόμενη γνώριζε αφενός ότι όφειλε να λάβει την προηγούμενη άδεια του ενάγοντος, αφετέρου ότι δεν του είχε καταβληθεί καμία αμοιβή. Ο ισχυρισμός της δεύτερης εναγόμενης περί έλλειψης υπαιτιότητας εκ μέρους της είναι απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος, δεδομένου ότι αυτή, ως ιδιοκτήτρια ενός μεγάλου, πανελλήνιας εμβέλειας, τηλεοπτικού σταθμού, διαθέτει εξειδικευμένο προσωπικό για την παραγωγή των προγραμμάτων της, ενώ έχει τον έλεγχο και την εποπτεία της εκτέλεσης της παραγωγής των προγραμμάτων της από την προαναφερθείσα πρώτη εναγόμενη, και ήταν, ως εκ τούτου, ενήμερη για τη χρήση του επίδικου τραγουδιού του ενάγοντος στο επεισόδιο της ως άνω τηλεοπτικής σειράς. Άλλωστε με τον υπ' αριθμ. 2 όρο του ως άνω ιδιωτικού συμφωνητικού ορίζεται ότι η ως άνω πρώτη εναγόμενη δηλώνει ότι έλαβε γνώση του Παραρτήματος Τεχνικών Προδιαγραφών Υλικού Ελληνικού Προγράμματος (Παράρτημα 1), ότι η παραγωγή είναι σύμφωνη προς αυτές, ότι θα παραδίδει και κόπια κάθε ολοκληρωμένου επεισοδίου με «
», ότι θα γνωστοποιεί εγγράφως στη δεύτερη εναγόμενη νυν εκκαλούσα τα στούντιο, τους τεχνικούς χώρους, τον τύπο και κατασκευαστή κάθε μηχανήματος του βασικού εξοπλισμού και ότι υποχρεούται να συμμορφώνεται άμεσα στις τυχόν σχετικές με τα θέματα αυτά υποδείξεις της τελευταίας. Επίσης στον όρο 3.1. αναφέρεται ότι η προαναφερθείσα πρώτη εναγόμενη δηλώνει και

εγγυάται ότι, μετά την εκχώρηση σε αυτήν όλων των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων κάθε συντελεστή του έργου, τα μεταβιβάζει στη δεύτερη εναγομένη, έχοντας την υποχρέωση να της προσκομίσει και κάθε σύμβαση που υπογράφει με τους εκάστοτε δικαιούχους πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων. Ακόμη κατά τον όρο 3.2 η δεύτερη εναγομένη νυν εκκαλούσα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης και εκμετάλλευσης της ως άνω τηλεοπτικής σειράς και κατά τον όρο 4.1 η προαναφερθείσα πρώτη εναγομένη δηλώνει ότι η εκτέλεση της παραγωγής των επεισοδίων που αναλαμβάνει είναι σύμφωνη με τις καλλιτεχνικές κατευθύνσεις της αρμόδιας επιτροπής της δεύτερης εναγομένης. Σύμφωνα, εξ άλλου, με τον 4.4. όρο «οι συντελεστές της παραγωγής καθορίζονται με κοινή συμφωνία των συμβαλλομένων», ενώ κατά τον όρο 5.1 η προαναφερθείσα πρώτη εναγομένη υποχρεούται να παραδώσει το master κάθε επεισοδίου στη δεύτερη εναγομένη και στον όρο 5.2. προβλέπεται η υποχρέωση της πρώτης εναγομένης να παραδίδει, σε κάθε περίπτωση δέκα τουλάχιστον μέρες πριν την προγραμματισμένη μετάδοση του κάθε επεισοδίου, και αντίγραφα του επεισοδίου σε DVD, καθώς και τα στοιχεία των συμμετεχόντων συντελεστών σε έντυπη και ηλεκτρονική κατάσταση ανά ειδικότητα, ώστε να ελέγχεται το περιεχόμενο πριν την προβολή. Έτσι, ο ισχυρισμός της δεύτερης εναγομένης ότι εκ παραδρομής και χωρίς να το αντιληφθεί ενσωματώθηκε στο ως άνω επεισόδιο το επίμαχο τραγούδι, καθώς είχε επιλεγεί η ενσωμάτωση του τραγουδιού «

», σύνθεση του

και ότι λόγω της ομοιότητας των τίτλων των δύο τραγουδιών

Παρίληψη
Οκτωβρίου

συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης. Η αμοιβή του συνθέτη ανέρχεται στο ποσό των 1.000 ευρώ ανά επεισόδιο και επομένως εν προκειμένω στο διάστημα του ως άνω ποσού, δηλ. στα 2.000 ευρώ. Περαιτέρω ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη από την ως άνω παράνομη και υπαίτια χρήση της επίμαχης μουσικής του σύνθεσης χωρίς την άδειά του, καθώς τρώθηκε η φήμη, η πίστη, η υπόσταση και το μέλλον του από την επισφαλή ασφάλιση των πνευματικών του δικαιωμάτων, δεδομένου αφενός ότι εμφανίστηκε άλλος ως δημιουργός της ως άνω μουσικής σύνθεσης και όχι ο ίδιος, αφού παραλείφθηκε η αναφορά του ονόματός του, ενώ στερήθηκε και το δικαίωμά του ν' αποφασίζει για την εκμετάλλευση του έργου του. Συνεπώς, ενόψει των εν γένει συνθηκών της παραβίασης των πνευματικών δικαιωμάτων του ενάγοντος, του είδους και της έκτασης της προσβολής και της βλάβης, της βαρύτητας του πταίσματος, καθώς και της περιουσιακής και κοινωνικής κατάστασης των διαδίκων, πρέπει να επιδικαστεί στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση, η οποία ορίζεται στο ποσό των 6.000 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, λαμβανομένης υπόψη και της αρχής της αναλογικότητας. Επομένως, η ένδικη έφεση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως ουσία αβάσιμη, εφόσον το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του αποδεχόμενο την αγωγή ως νόμω και εν μέρει κατ' ουσία βάσιμη κατά τα αιτήματά της, ορθώς τις αποδείξεις εκτίμησε, τα αντίθετα δε υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα είναι ουσία αβάσιμα και απορριπτέα. Πρέπει επίσης να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. δ ΚΠολΔ).

Παυλός
Λεωνίδης

5^{ον} φύλλον της υπ' αριθμ. 7476/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, τμήμα ενοχικό.

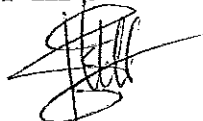
Τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου για τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει την έφεση αντιμωλίαν των διαδίκων.
- Δέχεται αυτήν τύποις και την απορρίπτει κατ' ουσίαν.
- Διατάζει την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο.
- Επιβάλλει σε βάρος της εκκαλούσας τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου για τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, την οποία ορίζει σε οκτακόσια (800) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 5-12-2013 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του δίχως να παρίστανται οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων στις 19-12-2013.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

*Ομολογία
ορίσματος
H*